

ГАСА́НОВ Лев Гассанович (28. 04. 1936, Ашґабат — 31. 07. 2002, Київ) — фахівець у галузі інформатики і радіотехніки. Доктор технічних наук (1977), професор (1979). Член-кореспондент НАНУ (1990). Заслужений

діяч науки УРСР (1982). Державна премія СРСР (1981), Державна премія УРСР в галузі науки і техніки (1984). Закін. Київ. політех. інститут (1959). Працював в академ. інститутах електродинаміки (1959–63) та радіотех. проблем (1963–79, кер. лаб.); в НДІ «Оріон» (1970–73, заст. дир.); НВО «Сатурн» (1974–91, ген. дир.); Н.-д. центрі «Квазар» (Київ; від 1991, ген. дир.). Водночас від 1985 — проф. Нац. тех. університету України «Київ. політех. інститут». Наукові дослідження у галузі електроніки та надчутливих напівпровідник. пристроїв надвисоких частот. Керував розробкою перших у світі високопотуж. ламп зворотної хвилі, клістронів без магніт. поля міліметр. діапазону хвиль (1965–70). Спільно зі співробітниками розробив 4 покоління надчутливих напівпровідник. приймальних пристроїв надвисоких частот.

Основні праці

Справочник по приемникам оптического излучения. К., 1985 (співавтор); Низкие температуры в медицине. К., 1988 (співавтор); Твердотельные устройства СВЧ в технике связи. Москва, 1988 (співавтор).

С. П. Ракітін

Бібліографічний опис:

Гассанов Лев Гассанович / С. П. Ракітін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28835>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).